STAND DER MAAN.
November . . . . . NIEUWE MAAN.
8 . . . . . . EERSTE KWARTIER.
16 . . . . . . VOLLE MAAN.
24 . . . . . . LAATSTE KWARTIER.
30 . . . . . . NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
1	ZATURDAG . . . 's morg.	6-00	12 00
2	ZONDAG	6-51	12-51
3	MAANDAG	7 42	1-42
4	DINGSDAG.	8 33	2-33

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. ZATURDAG, DEN 1sten NOVEMBER. N°. 88.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 1 November 1834.

Namens den Heer Procureur Generaal tijdelijk belast met de functien van Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 8 Oncen en 1 Lood.

En dat van 4 Centen 4 Oncen en ½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 24sten October 1834. J. H ROOSWIJK, aan J. F. BORA, van een gedeelte van het Erf, gelegen aan de *Kromme Elleboogstraat*, bekend onder L. A. N°. 101 tusschen de Erven bekend onder L. A, N°. 96 en 103.

Den 28sten. ANNA van BOLWINKEL qq, Boedel WILLEM TEMMENS, aan H. H. DIEPERINK, voor de Minderjarige JOHANNA WILHELMINA DIEPERINK, van het Huis en Erf, in de *Burestraat*, bekend onder L. D. N°. 664b.

Den 31sten. P. C. DE HART, voor hare Minderjarige Kinderen, aan C. I. ARONS, E. M. ARONS en E. G. ARONS, van het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder L. C. N°. 94 en 95.

NB. De Advertentie wegens het Transport van CAROLINA LINK, aan SANTJE van GEIJER, geplaatst in de Couranten van den 25, 26 27 en 28 dezer, abusivelijk ter Griffie van het Geregtshof aldus opgegeven zijnde, (moetende zijn blijkens nadere opgave, CAROLINA LINCK voor hare minderjarige Kinderen, aan SANTJE van GEIJER), zoo wordt zulks mits deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt.

Paramaribo, den 31 October 1834.
WENTHOLT,
fung. Griffier.
(43394)

Op heden den 30sten October, wordt ons door den dood ontrukt mijne teeder geliefde Huisvrouw, onze Moeder en behuwd Moeder SOPHIA COSTER geb. SIMONS, in den ouderdom van circa 47 jaren, al degene die haar leugdzaam Karakter gekend hebben, kunnen beseffen hoe zwaar ons dit verlies treft.

M. J. COSTER.

Mede uit naam mijner Kinderen en behuwd Zonen

J. B. MONK.
J. HEIDEMAN.
(43396)

N. J. C. BAARS

heeft per Kaptns. B. F. IPSEN en J. ANDRESEN ontvangen, en biedt te Koop aan: Beste Boter in 14 ℔ vaatjes, Z. M., Komijne en Edammer Kazen, Zeeuwsche Aardappelen, nieuwe Haring, Anchovisch, Rolpens, Ossentongen, Worst en Saucijsje in vaatjes, Ham, gerookt Vleesch en gerookte Tongen. — Korenten, Pruimen, Rozijnen, Peeren, Appelen, Amandelen, Sago, Vermicelli, Macaronie, beste Broodsuikers, groene en zwarte Thee in busjes — Vruchten op Brandewijn in soorten. — Een partijtje extra Puike Veritable Champagne Mousseux, Seltserwater, — een partij nieuwe zijde Hoeden. — En in voorraad: Extra beste Porterbier, Wijnen en Dranken, Porseleine Servisen, Compotten, Patent Olie, Lijn dito, Witlood en meer andere Goederen

(43397)

*** TE HUUR:

Wordt gevraagd, twee bekwame *ZAAGNEGERS*; waar voor men ieder week, voldoening kan bekomen. — Iemand hierop reflecterende, adressere zich ter dezer *Drukkerij*.

(43437)

SCHEEPSTIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten October, het Schip Sophia Cicilia, Kapt. B. F. Ipsen; Passagiers: de heeren *Ferdinand Cordua* en Echtgenoote en *C. Reelfs*.

Idem, het Schip de Faam Kapt. J. Andresen; Passagiers: Mejuwvrouw *A S. Frederichsen*, en de heeren *J. P. L. Weimann*, *J. Bruno*, *Diederik Sanders*, en *A. Oppenheimer*.

Idem, het Schip Suriname, Kapt R. Van Der Meij; Passagiers: de vrije *Maria Frederica Nanette*, en de vrije *Margaretha Carolina*. — Allen van Amsterdam.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, tot en met 10 September.

FRANKRIJK.

— Ten aanzien van den staat van zaken in het noorden van Spanje heeft men nog niets beslissends vernomen. Voor twee dagen meldde de telegraaf, dat de Christino's hunne vijanden weder in de valleijen van het hooge gebergte der Pyreneen vervolgden, en D. Carlos zoo wel als de leden zijner regering naar de zijde der fransche grenzen drongen. De brieven uit Bajonne en andere grensplaatsen, langs den gewonen weg aangebragt, bevestigen deze berigten, en voegen er bij, dat de fransche overheden het cordon der troepen op de uiterste grenzen hadden versterkt, in de verwachting, dat de pretendent en een deel der zijnen ditmaal zouden genoodzaakt zijn geworden, de vlugt naar Frankrijk te nemen, en om zich alsdan terstond van hunne personen, meester te maken. In de genoemde brieven wordt wel gewaagd van den togt van Jaureguy (el Pastor) naar Elisondo, en van de vlugt van D. Carlos naar Roncevaux, maar wordt tevens verzekerd, dat de genoemde vorst zijne vervolgers telkens door een welberaamden en met snelheid uitgevoerden contra-marsch is ontsnapt, en dat el Pastor ook reeds weder door Rodil is teruggeroepen, om in den rug van Zumalacarreguy te ageren, ten einde dezen bevelhebber, die zich aan de zijde van Lumbiers bevond, zoo mogelijk, in de engte te drijven. Het kan niet worden ontkend, dat dit een en ander, door het gemis van nadere telegrafische berigten min of meer schijnt te worden bevestigd.

Het ministerieele bulletin behelsde een telegrafisch berigt van den navolgenden inhoud: » De generaal Espartero, den 29. te Lequeitio door Zavala met 4000 man aangetast, heeft denzelven met 1800 man der zijnen teruggeslagen." — Lequeitio is de plaats, alwaar de Carlisten eene ontscheping van wapenen en krijgsbehoeften verwachten. Beide de genoemde opperhoofden voeren het bevel in Biscaije, welke provincie, alzoo weder aan zichzelve schijnt te zijn overgelaten.

De monarchalen verkondigden nu, met vermelding van een aantal bijzonderheden, dat de Carlisten steeds meester zijn van hunne bewegingen; dat zij door de bevolking worden ondersteund, onderrigt en verzorgd, en dat hun verlies onmiddellijk door nieuwe manschap wordt vergoed; dat zij wel gebrek hebben aan wapenen, en daardoor geene talrijke krijgsmagt hebben kunnen afzonderen, om regtstreeks op Madrid aan te trekken, maar dat dit gebrek geandeweg wordt verholpen, en dat zij zich inmiddels beijveren, om hunne tegenstanders, door gedurige marschen en contra-marschen, waarin dezen steeds te kort schieten en te laat komen, af te matten, en hun, zoo dikwerf de gelegenheid zich opdoet, eenig partieel nadeel toe te voegen. Zij meenen, dat de troepen der Koningin door dezen kleinen oorlog het meeste lijden, uithoofde van het gebrek aan de noodige manschap, om de gesneuvelden gekwetsten of vermisten te vervangen, en zij houden vol, dat de Carlisten den 19 hunnen vijand, in de nabijheid van Larrion, een gevoelig nadeel hebben toegebragt. Zij deelen thans een rapport mede van Zumalacarreguy, nopens de bevorderingen, welke de onderscheidene officieren en onder-officieren, ter zake van dit gevecht, hebben verdiend, en een besluit van D. Carlos waarbij de verlangde bevorderingen worden verleend. Men verzekert voorts van dien kant, dat Rodil zich op de onbarmhartigste wijze gedraagt jegens de Carlisten, die in zijne handen vallen; — dat hij hunne woningen laat verwoesten en verbranden, — en dat Zumalacarreguy, uit weerwraak, een grande van Spanje, welken hij bij Larrion had gevangen genomen, heeft laten doodschieten.

De monarchalen verzekeren, dat, even als het bewind van Frankrijk den kolonel St. Yon, en het bewind van Engeland den kolonel Caradoc naar het hoofdkwartier van Rodil hebben gezonden, ook het bewind van Rusland eenen russischen officier de last heeft opgedragen, om zich bij D. Carlos te vervoegen, ten einde met de meeste naauwe-

keurigheid van den staat van zaken te worden onderrigt.

In Oud-Castille is weder eene nieuwe bende Carlisten verschenen, onder het bevel van een opperhoofd, die onder den naam van el Blanco bekend schijnt te wezen.

[In een bijzonder berigt uit Parijs, van engelschen oorsprong, komt voor, dat het bewind van Engeland dezer dagen bij den Koning der Franschen vrij ernstig heeft aangedrongen op eene dadelijke gewapende tusschenkomst in de spaansche aangelegenheden, met oogmerk, om, zoo mogelijk, met eenen slag, een einde aan den opstand te maken, — dat Koning Philips zich deswegens in persoon met prins Talleyrand heeft willen onderhouden, doch dat deze de tusschenkomst ten sterkste heeft afgeraden, en wel op dezelfde gronden, op welke hij in 1808 Napoleon van den spaanschen oorlog heeft pogen af te brengen, — en dat deze gronden te zeer met de persoonlijke denkwijze van den Koning hebben gestrookt, om niet terstond door Z. M. te worden aangenomen, zoo dat de tusschenkomst andermaal onbepaald is uitgesteld.]

— Het ministeriële avondblad meldt de navolgende bijzonder berigten uit Madrid van 26 Augustus: »In afwachting van de beraadslaging over het financieel ontwerp van graaf Toreno, welke tegen het einde der maand zal moeten beginnen, houden de gedeputeerden zich met geene minder belangrijke ontwerpen bezig, zoo als dat, het welk de minister de la Rosa, namens zijn ambtgenoot, die zich te S. Ildefonso bevindt, heeft voorgesteld op de verantwoordelijkheid der regters, en de regtsmagt der regtbanken. — Het financieel voorstel is steeds het onderwerp der algemeene gesprekken. Men kan 'er echter nog geen peil op trekken, hoewel men weet, dat de meerderheid der commissie voornemens is, om al de leeningen, sedert 1823 gedaan, als nietig te verklaren, en daarentegen de leeningen der Cortes geheel en al te erkennen. De heer Toreno zal zijn voorstel voet voor voet verdedigen. Het is echter moeijelijk te gissen, welken loop de beraadslaging zal nemen, of wat uit dezelve zal voortvloeijen."

— Men verzekert, dat 1300 houders van spaansche schuldbrieven aldaar een besluit hebben genomen, of bekrachtigd, waarbij de advocaat Mauguin, welke men, als een der hoofden van de liberale oppositie, eenen meer dan gewonen invloed toeschrijft, zal worden gemagtigd, om zich des noods naar Madrid te begeven, ten einde hunne belangen te doen gelden. Men voegt er bij, dat de heer Mauguin met die taak zal belasten, op voorwaarde, dat hij er geene geldelijke belooning voor zal genieten.

DE GRIEKEN EN DE TURKEN.

»De tijd doet valsche gevoelens verdwijnen doch hij bevestigt de uitspraken der Natuur!" dus sprak eens *Rome's* grootste Wijsgeer en Redenaar; en de tijd heeft doen zien, dat ook deze uitspraak die der Natuur en waarheid was. De groote waarheden van Gods bestaan, voorzienigheid, en de onsterfelijkheid, zijn zoo oud, en nog zoo algemeen en uitgebreid, als de wereld. De leer van 's menschen verhevene waarde, alleen door eene behoorlijke vrijheid te verkrijgen, is wel meer het kind der beschaving, maar heeft toch ook gebloeid, zoo dikwijls en waar echte beschaving immer ten troon klom. Eenmaal te *Athenee*, te *Rome*, en naderhand in ons gelukkig Vaderland zoo wel, als te *Londen* verkondigd, heeft zij zich thans wijd en zijd over de oude en nieuwe Wereld verspreid, en heerscht in de *Spaansche* en *Amerikaansche* Rijken van FILIPS DEN II, gelijk in het geheele Westelijke *Europa*, in spijt van die haar haten. Zij is thans, mag men zeggen, op het algemeene gevoelen van *Europa* gegrond, en voortaan onuitroeibaar. Doch geen grooter en voor de menschheid streelender verschijnsel heeft zich daarvan opgedaan, dan de opstand der vier honderd jaren lang verdrukte *Grieken*, waar het tevens de belangen der vrijheid, der menschheid, der beschaving, en van den Godsdienst geld. Ook heeft geene zaak bijkans immer zulk eene groote en algemeene belangstelling opgewekt. Alle harten in ons werelddeel kloppen voor de zaak der verdrukte *Grieken*, met uitzondering van eenige verbasterde aterlingen bij welken de staatkunde alle menschelijk gevoel heeft uitgedoofd, of van enkele beklagenswaardige miltzuchtigen, welken de Ouden naar *Anticyra* zouden gezonden hebben. En, schoon de worsteling een jaar geduurd heeft, is echter de geestdrift voor dezelve niet in het minst af-, maar veeleer toegenomen. Doch, hoezeer men in het algemeen met de zaak bekend moge zijn, de afgelegenheid, en de vrij natuurlijke onverschilligheid, die men tot hiertoe omtrent een Volk betoonde, hetwelk men zich verbeeldde, dat het ijzeren juk der wreedste Barbaren met zeker welgevallen droeg, althans die Barbaren de voeten lekte en zich door [illegible] vrij voor onderdrukking schadeloos stelde, — deze onverschilligheid belette veelal de nadere kennis aan bijzonderheden, welke onze deelneming aan de heilige zaak der *Grieken* nog hooger opgevoerd, onze verbittering tegen de [illegible] van den *Soltan*, en de schandelijke [illegible] zijner hem waardige *Hooge* Bondgenooten, nog meer versterkt zouden hebben. Er worden ons hier verborgenheden der ongeregtigheid opengelegd, die het onbegrijpelijk doen voorkomen, hoe eene staatkunde, dolle en onmaatschappelijker dan die van NAPOLEON, (welke zich ten minste van zijne oogmerken rekenschap geven kon) de *Turken* met de teederste belangstelling voorstaat. Zoo klaar als de dag wordt hier betoogd, dat de *Turken* [illegible] eene geregelde gevestigde [illegible] als een *leger* zijn, dat zich ter [illegible] van het *I[illegible]mus* en deszelfs [illegible] *Despotismus* ver[illegible], ontvolking en domheid, [illegible] landen van *Turkije* [illegible]. »Het (*Turksche*) Volk begrijpt [illegible], dat er goede orde kan plaats hebben, zonder dat de man met een regterlijk [illegible], door beulen vergezeld worde, die (men herkent de meerderheid van een' Regent van den schrik, die) blind zijne [illegible] volgt, en aan het getal der hoofden, die hij, ter voldoening aan zijne grilligheid, vallen doet. ... Het is onder de *Turken* aangenomen, dat de *Sultan dagelijks veertien menschen kan ombrengen, zonder dat het geoorloofd zij, de minste twijfeling aan zijne regtvaardigheid te doen blijken.* Elk mensch, die door het Gouvernement wordt ter dood gebragt, wordt geacht de misdaad van gekwetste majesteit begaan te hebben, en dien ten gevolge behooren zijne goederen, volgens regt, aan de Keizerlijke schatkist. Het gebeurt ook altoos, dat men begint met een' mensch ter dood te brengen, om vervolgens het regt te hebben, hem uit te plunderen. De *Turken* kennen (althans in *Europa*) weinig burgerlijke bedrijven. Van een *financieel* stelsel hebben de *Turken* zoo min eenig denkbeeld, als van eenigen anderen tak der Staatshuishoudkunde. De vreemdeling betaalt niet meer dan 2 of 3 perCent inkomende of uitgaande Regten; de onderdanen van 10 tot 15. Het heilloze *Fatalismus* der *Turken* schijnt de pest in die landen te zullen vereeuwigen, waaruit zij meer dan een millioen menschen weggesleept heeft. (*Oostenrijk* schijnt wel be lust, die ramp gedurig zijne grenzen te zien bedreigen, waardoor kostbare quarantaine-inrigtingen noodzakelijk worden.) De *Turken* schijnen onvatbaar voor alle kunde en letteren. tweemaal hebben zij de beschaving verstikt, eerst die der *Abassiden* in *Bagdad*, en daarna die der *Grieken* in *Konstantinopel* en op het Schiereiland. De *Sultan*, onder anderen, (die nog niet eens een monster onder de monsters is) heeft zijnen broeder en eenige zijner kinderen doen worgen, zijne getrouwste dienaars onthoofden, en in vijftien jaren driemaal de muntspecien veranderd, (zekerlijk verlaagd, om zich van de voordeelen daarvan te bedienen.) Meermalen is de voorslag, om *alle de Grieken* te vermoorden, ter tane gebragt.

Prins HYPSILANTI, een edele *Griek* velen van wiens bloedverwanten door de *Turken* vermoord zijn, schijnt uit louter vaderlandsliefde te hebben gehandeld: doch het oogenblik der uitbarsting (die voor het overige reeds lang schijnt voorbereid geweest te zijn) werd door de omstandigheden beslist. Eensdeels waren de *Grieken* ten hoogste verontwaardigd dat de *Engelschen* de laatste, kleine schuilplaats der onafhankelijkheid, *Parga*, waarop zij niet eens regt hadden, aan den tiran ALI-*Pacha* verkochten; ten andere waren zij met reden gebelgd, dat de *Turken*, in weerwil van verdragen en beloften, de kerken van vier gewezene *Venetiaansche* steden in Moskeën veranderden; ter derde schonden de *Turken* na hunnen eersten voorspoed tegen ALI-*Pacha*, hunne gedane belofte, om de *Grieken* in het bezit der eigendommen te herstellen, waarvan die dwingeland hen beroofd had. Terwijl dus de verbittering over de telkens aangroeijende verdrukking, op een oogenblik, waarin *Europa* het zoo veel belovende heilige *Verbond* gesloten had, den hoogsten trap bereikte, bood ALI *Pacha*; die, in weerwil zijner dwingelandij, door taal, zeden en afkomst, (hij was een *Albanees*, en geen *Turk*) den *Grieken* nader stond dan de tiran te *Konstantinopel* aan alle zijne schatten te hunner bevrijding aan. Dit lokaas was, in hunnen toestand onweerstaanbaar; zij vatteden de wapenen op waartoe hun ook in den jongsten tijd, door herhaalde tergingen, overvloedige reden gegeven was, doch behandelden de *Turken* nog volgens het Regt der Volken, althans in *Morea*, en beloofden hun bescherming, indien zij zich stil hielden. De *Turken* beantwoordden zulks met den moord aller *Grieken*, overal waar zij die konden meester worden en eindelijk met de ongehoorde gruweldaad, het ophangen van den Patriarch van *Konstantinopel*. Dit was een bewijs, dat geen *Griek* hoegenaamd zijn leven meer veilig was, en dus het sein tot eenen *algemeenen* opstand, zoowel der eilanders als der *Moreoten*, *Livadiërs*; *Thessaliërs* en *Macedoniers*. De *Serviers* zijn door kuiperijen van *Oostenrijk* onder bedwang gehouden, en door dat zelfde verraderlijke middel is ook de edele HYPSILANTI van zijne strijdgenooten in het oogenblik der beslissing verlaten, en wordt thans, (even als weleer de edele TOUSSAINT L'OUVERTURE door BONOPARTE) met schending van het Regt der Volken, in eene *Oostenrijksche* vesting opgesloten gehouden. Maar de mannen van den *Peloponnesus*, van *Hydra*, *Samos* en de andere eilanden, de *Thessalier* ODYSSEUS, en de edele broeder van den mishandelden Held, houden [illegible]; het roof- en moordhol *Tripolitza* is [illegible] in handen der *Grieken* gevallen; (de *Oostenrijkers* en *Engelschen* maken, met geveinsde menschenliefde, een geweldig misbaar om de *Turken*, die [illegible] zijn omgekomen, en die zekerlijk geen tiende gedeelte der vermoorde *Grieken* bedragen) *Korinthe*, *Pylos* en *Monembazia* zijn in hunne magt: — in weerwil aller *Machiavellistische* kunstjes, zal *Rusland*, op het uiterste getergd, den heiligsten Oorlog, die immer gevoerd werd, moeten beginnen, en de Menschheid en het Regt zullen zegepralen!

HET DAPPERE PRUISISCHE REGIMENT

Onder de Pruisische Regimenten, die in dezen oorlog door dapperheid beleid en energie hebben uitgemunt, behoort inzonderheid het Regiment van Treskow, het welk zich bij het Reserve Corps van den Hertog *Eugenius* van Wurtemberg bevond. Het stond op zichzelf, werd door eene overtreffende magt viermaal uit elkander gedreven, en formeerde zich telkens weder op nieuw. Een gemeene, die reeds zes wonden bekomen had, verweerde zich nog gedurig tegen twee vijanden als een wanhopige, en stierf eerst, na dat hij voor *zijn* leven een ander genomen had.

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.